

A kincsről

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 14. szám, 2021. április 9.

A március 12-i szám Feuilleton rovatában jelent meg Halász László írása ([A túl hosszú öregség...](#)). Szeretném egy rövid, fontos és a szöveghez illeszkedő gondolattal kiegészíteni. Nem „hiánypótlásként”, mert Halász írása zseniális. Pontos, arányosan ironikus és önironikus, ezért végtelenül igaz és emberi. Gazdagítani szeretném az alábbiakkal. Egy másik öreg másik gondolatával.

Mondják, a halál a gubancos, kiváltképp, mert a *számunkra* nem létező. Nyilvánvaló, hiszen a halál, amikor létezővé válik, mi már nem vagyunk. Nem kell megismerkednünk vele a maga valóságában, mert nem is lehet. Ami erről ott van a fejünkben, az csak a tökéletes tudatlanság szorongást keltő, fenyegető üressége.

De az öregség, az öregedés feltartóztathatatlan folyamata nem a fejben van! Ott van a mindennapok minden percében, s az egyik legfőbb, legdurvább jegye, hogy minden konkrét élmény gyökeresen, mert *végérvényesen* más, mint a korábbi. Ez azt jelenti, hogy minden élményedre „rá van írva”: vigyázz, ez nem olyan, hogy jön majd utána-helyette egy ugyanilyen vagy hasonló!

Az öregedés folyamán *végérvényesen* véget érnek a dolgok. Valamit éppen nem tudsz megcsinálni – és már soha többé nem fogod csinálni, megcsinálni. Nincs rá újra idő, nincs rá-hozzá tested, nincs meg hozzá a nélkülözhetetlen szellemed, s már nincsenek hozzá társak.

Olyan, mintha vonszolnál magad után egy kincsekkel teli, kopottas kenderzsákot. Egyre lassulóbban húzod a göröngyös úton, a rögök újabb és újabb lyukakat, szakadásokat tépnek a zsák oldalába. S ezeken a réseken a kisebb-nagyobb zökkenőknél mindig kihullik egy-két féltve őrzött, gyönyörűséges, nagybecsű kincsed. Olyan „kincs”, ami mindeddig Te magad voltál. És Te nem állhatsz meg, mert a lábaid lépésekre vannak kényszerítve, fátyolos szemmel és sajgó szívvel nézel vissza a szerteguruló csodákra, és vigasztalanul bámulod a foszló zsák egyre laposabb hasát. Nézed, látod, tudod, hogyan vész a semmibe mindaz, amiért jó volt embernek lenni, embernek születni, élni, mindennap jó volt lenni.